

Dragulj proti dragulju

Na pobudo nemške revije Sport auto so na stezi v Nürburgringu primerjali dva dragulja, ki ponujata vrhunec sodobne tehnologije in zmogljivosti. Karl Foitek, bivši dirkač in sedaj zastopnik Ferrarija v Švici, je na stezo pripeljal svoj ferrari F40, nasproti pa mu je stal danes že legendarni porsche 962 C, pripravljen pri moštvu Brun, ki ga je vozil Otto Rensing.

Ferrari F40, predmet številnih denarnih spekulacij, je bil vse do prihoda lamborghini diabla najhitrejši avtomobil v razredu GT, saj je dosegel hitrost 321 km na uro. Ker pa je bil narejen v čast Enzu Ferrariju in v seriji okrog 600 vozil, so ga redno lahko kupili le redki srečneži. Tovarniška cena je znašala 500.000 DEM, vendar so potem nekateri lastniki F40 prodajali tudi za nekaj milijonov DEM in avtomobil seveda tudi prodali.

F40 je bil narejen po formuli: majhna teža in super močan motor = F40. Osnovo avtomobila tvori okvir monocoque z dodano cevno konstrukcijo iz kevlarja. Poleg majhne teže je osnovna prednost trdnost takšne zasnove. V F40 so sredinsko namestili 2,9-litrski motor V8 z dvema turbinskim polnilnikoma znamke

IHI, s polnilnim pritiskom 1,1 bara in dvema hladilnikoma zraka. Motor ima po štiri ventile na valj, dve odmični gredi in je vodno hlajen. Največja moč znaša 478 KM pri 7.000 vrtljajih v minuti, kar pomeni, da ima na liter prostornine kar 162,8 KM! Največji navor znaša 577 Nm pri 4.000 vrtljajih v minuti. Za vbrizgavanje goriva in vžig skrbi elektronika znamke Weber in Marelli, pogon pa ima na zadnji kolesi. Zavore so spredaj in zadaj kolutne in prisilno hlajene. Obut je v gume spredaj velikosti 245/40 ZR 17 in zadaj 335/35 ZR 17 znamke Pirelli P Zero. Prazen tehta le 1100 kg.

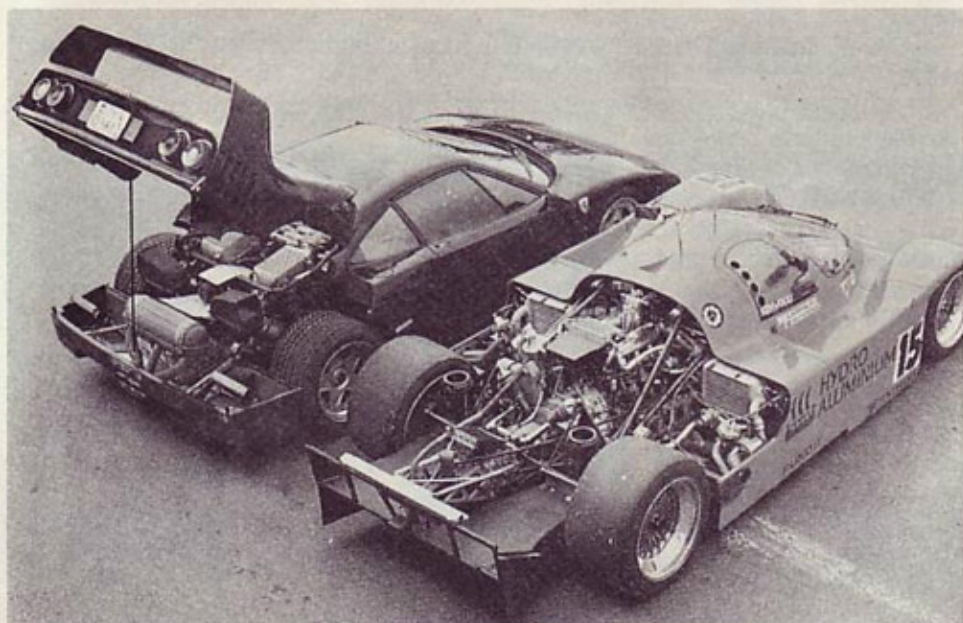
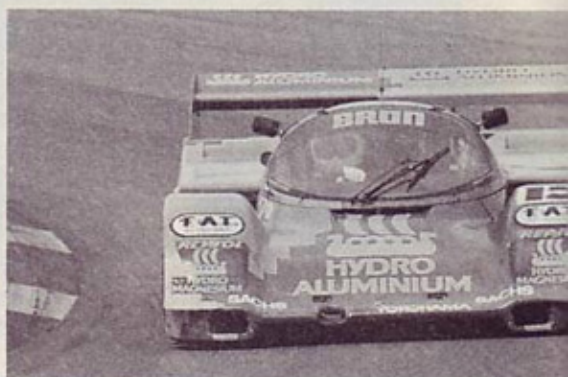
Ferrariju je nasproti stal brun-porsche 962 C, ki ima za seboj dolgo in uspešno športno pot. V zadnjih osmih letih je športni oddelek Porscheja prodal okoli sto teh bolidov, ki so od leta 1981 osvojili šest zmag v Le Mansu, pet naslovov svetovnega prvaka med firmami in pet naslovov med posamezniki. V letu 1990 se je ta uspešni športnik poslovil, saj letos tekmujejo z bolidi brez turbo motorjev in z 250 kg dodatne teže. Porsche ima enako zasnovo kot ferrari F40, le da so vsi materiali še bolj podrejeni skrajnim zahtevam

Otto Rensing in Karl Foitek ob svojih ljubljencih.

športa. Podvozje je bolj športno od ferrarijevega, zavore pa so spredaj in zadaj kolutne in prisilno hlajene. Bistvo tega porscheja je vsekakor motor. Gre za 3,2-litrski vodno hlajen šestvaljni boxer motor, nameščen sredinsko v avtomobil. Motor ima dve odmični gredi, štiri ventile na valj, dva turbinska polnilnika garet s polnilnim pritiskom 1,5 bara in dva hladilnika zraka. Motor ima tako največjo moč od 670–780

KM pri 7.300 vrtljajih v minuti in največji navor 690 Nm pri 4.800 vrtljajih v minuti. Moč motorja je odvisna od nastavitve obeh turbinskih polnilnikov, ki jih za kvalifikacije nastavijo na 1,5 bara. Na liter prostornine ima motor moč 212 KM. Za vbrizgavanje goriva skrbi bosch-motronic 1.7. Avto je obut v gume yokohama velikosti spredaj 320/640 R17 in zadaj 350/720 R19. Prazen avto tehta 900 kg, kar dovolj

Bistvo je skrito pod pokrovi.

Povsem špartanska opremljenost ferrarija F40.

zgovorno priča o naprednosti ferrarija F40, ki je, čeprav namenjen cestni rabi, težji le za 200 kg.

Na koncu je napočil trenutek, ko so oba avtomobila zapeljali po stezi. Porsche v ferrariju seveda ni imel enakovrednega tekmeca, saj nimata enake namembnosti, pa čeprav F40 slovi po tem, da je cestni športnik brez konkurence.

Porsche je pospeševal takole: od 50 km na uro do 100 v 1,9 sekunde, 50–160 km na uro v 4,2 sekunde in od 50 do 200 km na uro v 6,9 sekunde. Največja hitrost ni bila izmerjena, saj ta porsche doseže prek 350 km na uro!

Ferrari F40 pa je pospeševal od 50 do 100 km na uro v 2,3 sekunde, 50–160 km na uro v 5,8 sekunde in od 50 do 200 km na uro v 8,7 sekunde. Največja hitrost je bila okoli 320 km na uro. Ferrari F40 je na stezi povsem zadovoljil zahteve voznika, le zavore so proti koncu zaradi zahtevnega zaviranja začele slabeti, kar pa je povsem razumljivo, saj v osnovi niso namenjene ekstremni športni rabi. Ferrari F40 je tako povsem upravičil svoj sloves in dokazal, da se ne prodaja le zaradi imena. Je avtomobil, ki pokaže svojo moč šele pri ekstremni vožnji in zahteva res dobrega voznika. Zato je povsem normalno, da večina lastnikov F40 svojega avtomobila sploh ne vozi, temveč ga le ima.

B. SAMBOLEC